

УДК 027.5/027.6:004](477)
DOI 10.32461/2409-9805.2.2022.263807

Цитування:

Терентьев С. О. Електронні ресурси в системі комунікацій публічних бібліотек України. *Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія*. 2022. № 2. С. 21–26.

Terentiev S. (2022). Electronic resources in the communications system of public libraries in Ukraine. *Library Science. Record Studies. Informology*, 2, 21–26 [in Ukrainian].

Терентьев Сергей Александрович,
аспірант Національної академії
керівних кадрів культури і мистецтв
<https://orcid.org/0000-0001-7072-183X>
terentyev.s.o@gmail.com

ЕЛЕКТРОННІ РЕСУРСИ В СИСТЕМІ КОМУНІКАЦІЙ ПУБЛІЧНИХ БІБЛІОТЕК УКРАЇНИ

Мета роботи полягає в систематизації та узагальненні відомостей про значення електронних ресурсів у системі соціальних комунікацій публічних бібліотек України. **Методологічною основою** дослідження є критичний, хронологічний і структурно-системний підходи до аналізу обраної проблематики. **Наукова новизна** полягає в комплексному вивченні значення електронних ресурсів для ефективного розвитку сучасної бібліотечної установи в умовах карантинних обмежень. **Висновки**. Значна популярність електронних ресурсів публічної бібліотеки пояснюється тим, що електронний формат передбачає безперешкодний, оперативний і постійний доступ до великого масиву спеціалізованих даних. Водночас наявні й значні проблемні аспекти з нормативно-правовою базою, зокрема пов'язані з дотриманням авторських прав у тексті наукового електронного видання. Електронні ресурси публічної бібліотеки мають оптимізувати оперативний доступ учених й інших користувачів до актуальної вітчизняної наукової літератури. Електронні видання в реферативній базі даних публічних бібліотек можуть бути презентовані як колекція електронних документів у реферованому вигляді. Доступ до цієї бази можливий шляхом задіяння глобальних мереж. Місце електронних ресурсів у системі даних бібліотеки визначається функціями вказаних видань, до яких, зокрема, відносяться загальні, спеціальні й конкретні функції. Ознаками електронних ресурсів публічних бібліотек є їх поліфункціональність, спеціалізованість, адресність і високоякісність. Звичайно, оптимальним у віддаленій перспективі є надання електронним ресурсам статусу міжнародних, підвищення індексу цитованості в міжнародному вимірі й ін. Важливим компонентом електронних ресурсів публічної бібліотеки є вебсайт бібліотечної установи, який має передбачати такі розділи: загальна інформація; біографічні довідки видавничих бібліотекарів і керівництва публічної бібліотеки; структура бібліотеки, досягнення, нагороди й перспективи роботи; новинна стрічка; ресурси; методичне забезпечення; електронна доставка документів; рубрики для читачів, бібліотекарів та адміністрації сайту. У такий спосіб вебсайт публічної бібліотеки повинен бути орієнтований на всіх учасників інформаційно-комунікаційних відносин, що сформовані в межах певної бібліотечної установи.

Ключові слова: електронні ресурси, публічні бібліотеки, бібліотечні установи, бібліотекознавство, документознавство, нормативно-правовий акт, функції.

Terentiev Serhii,
graduate student,
National Academy of Culture and Arts Management

ELECTRONIC RESOURCES IN THE COMMUNICATIONS SYSTEM OF PUBLIC LIBRARIES IN UKRAINE

The purpose of the work consists in systematization and synthesis of data concerning the value of electronic resources in the system of social communications of public libraries of Ukraine. A **methodological basis** of this research is critical, chronological and structural and system approaches to the analysis of the chosen perspective. **The scientific novelty** consists in complex studying of value of electronic

resources for effective development of modern library establishment in the conditions of quarantine restrictions. Conclusions. The considerable popularity of electronic resources of the public library is explained by the fact that the electronic format provides easy, quick and continuous access to a big array of specialized data. At the same time there are also considerable problem aspects with a regulatory framework, in particular connected with copyright compliance in the text of the scientific electronic publication. Electronic resources of public library have to optimize quick access of erudite and other users to relevant domestic scientific literature. Electronic editions in the abstract database of public libraries can be presented as a collection of electronic documents in the reviewed look. The place of electronic resources in the system of data of library is defined by functions of the specified editions to which, the general, special and concrete functions belong. To signs which inherent in electronic resources of public libraries, it is necessary to specify multifunctionality, targeting and high quality. Of course, in the remote prospect providing the status to electronic resources international, increase in the index of a quotes in the international measurement, etc. is optimum. The website of library establishment which has to provide such sections acts as an important component of electronic resources of public library: general information; curriculum vitae of outstanding librarians and management of public library; structure of library, achievement, award and prospect of work; news feed; resources; methodical providing; electronic delivery of documents; headings for readers, librarians and administration of the website. Thus the website of public library has to be focused on all participants of the information and communication relations created within a certain library establishment.

Keywords: *electronic resources, public libraries, library institutions, library science, document science, normative legal act, functions.*

Актуальність теми дослідження. Електронні ресурси займають усе більш вагоме місце в системі інформаційних ресурсів сучасної бібліотеки. Вони являють собою документи (матеріали), інформація яких надається у формі та у вигляді електронних даних. Відповідно до розрахунків вітчизняних авторів, електронні ресурси, зокрема видання, на сьогодні становлять близько третини інформаційного потоку в структурі комунікацій, у наукових також, у глобальному масштабі [1, 5; 2, 48].

Електронні ресурси в системі бібліотечних знань, зокрема на наукових питань, цінні тим, що відповідні матеріали є більш доступними, аніж відомості й статті в традиційному, тобто паперовому вигляді. Читач може отримати доступ до електронних ресурсів як через онлайн-мережу, тобто власне інтернет, так і через спеціалізовану мережу певного бібліотечного закладу. Водночас електронні ресурси поряд з традиційними надають проміжні і/або остаточні результати визначених дослідницьких розробок, з огляду на що характеризуються незаперечною науковою цінністю. Важливими характерними рисами електронних ресурсів у бібліотечних установах є їхня самостійність, науковість, ґрунтовність і новизна.

Технічний прогрес та розвиток інформаційного суспільства в нашій країні та світі актуалізував дослідження специфічних рис роботи з електронними ресурсами публічної бібліотеки, зокрема їх аналітико-синтетичної обробки.

Зв'язок проблеми із важливими науковими чи практичними завданнями. На наше переконання, вказана проблема перебуває на перетині знань таких наукових дисциплін, як бібліотекознавство і документознавство. Також ця проблема

стосується інформатики та теорії і методики наукових досліджень. Як і будь-яка складна проблема, розвиток електронних ресурсів сучасної публічної бібліотеки актуальний передусім своїми практичними чинниками. Вагомим є те, що в багатьох публічних бібліотеках у нашій країні та за кордоном система роботи з електронними ресурсами знає автоматизації.

Метою статті є систематизація та узагальнення відомостей щодо значення електронних ресурсів у системі соціальних комунікацій публічних бібліотек України.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Розвиток електронних ресурсів сучасної публічної бібліотеки звичайно вже тривалий період знаходиться в колі уваги українських фахівців. Зазначена проблема є актуальною для практичної роботи публічних бібліотек, з огляду на що потребує постійного аналізу й моніторингу (оскільки в цій сфері постійно впроваджують численні технічні інновації).

Вивчення особливостей розвитку публічних бібліотек стало об'єктом дослідження низки вітчизняних та зарубіжних науковців і практиків, зокрема: А. Берлінер, Т. Вилегжаниної, О. Воскобойнікової-Гузевої, В. Горового, Т. Гранчак, Д. Девіс, Л. Дубровіної, Г. Ковальчук, К. Лобузінної, О. Онищенко, В. Пашкової, Е. Роджера, Н. Розколупи, М. Слободяника й ін.

Особливо ґрунтовною є база дослідження стосовно електронного документа. До цієї проблеми у своїх наукових розвідках зверталися такі відомі в Україні та за кордоном автори, як: С. Кулешов, Н. Кушнаренко, М. Слободяник, Г. Швецова-Водка й ін. Питання розміщення наукових

фахових видань на традиційних й електронних носіях інформації порушували вчені: І. Васюков, А. Давиденко, В. Рудюк, В. Хорошко, Т. Ярошенко й ін. Нормативно-правові чинники задіяння електронних ресурсів у роботі публічних бібліотек знайшли своє відображення в працях Г. Гуцол, С. Кругових, Я. Сошинської. Віддаючи належне науковому доробку вказаних та інших вчених, водночас відзначимо недостатнє число фахових досліджень, які були б присвячені питанню місця електронних ресурсів у системі інформації в сучасній публічній бібліотечній установі.

Виклад основного матеріалу. Робота публічної бібліотеки має бути направлена на забезпечення вільного доступу користувачів до інформаційного контенту, що формує культурний та освітній простір на локальному, регіональному й глобальному рівнях.

Відповідно до Стратегії розвитку бібліотечної справи в Україні до 2025 року «Якісні зміни бібліотек задля забезпечення сталого розвитку України», «бібліотечні установи нашої країни є базовим елементом культурної, наукової, освітньої, інформаційної інфраструктури країни. Вони важливі для розвитку інформаційної та мовної культури суспільства, патріотичного, правового та екологічного виховання, формування стійкого інтересу до вивчення та розуміння національної історії та культури» [10].

Стисло звертаючись до відповідного іноземного досвіду, вкажемо, що в публічних бібліотеках країн ЄС фахівці не обмежуються вивченням і добором документів, а також роботою в читальних залах і з каталогами. У країнах Євросоюзу бібліотечні фахівці впродовж тривалого періоду (кількох років чи навіть десятиліть) здійснюють активні пошуки інноваційних форм роботи, модернізуючи її зміст. У ЄС такі держави, як ФРН, Швеція, Данія, Нідерланди, Фінляндія демонструють найбільш сучасний підхід не лише до наповнення електронними ресурсами бібліотечного простору, але й до розробки концепції та змісту такого соціального інституту, як бібліотека майбутнього. Водночас бібліотечні заклади в країнах Центральної та Східної Європи (як і традиції бібліотечного обслуговування) мають багато спільних рис з Україною.

Соціальні комунікації в публічній бібліотеці являють собою важливий компонент її діяльності. Теорія комунікації розглядає будь-яку публічну бібліотеку як систему прийняття рішень, робота якої ґрунтується на потоках інформації. Вказана система містить у собі операційні структури, власне інформаційні потоки й пов'язані із ними процеси. До операційних систем відносяться структури, що приймають рішення, або «рецептори», які відповідають за отримання інформації як із внутрішнього, так і із зовнішнього

середовища публічної бібліотеки. Після того як «рецептори» одержали, проаналізували й здійснили обробку інформації, вона надходить до управлінських структур бібліотеки, які співвідносять отриману інформацію з минулим досвідом, а також висувають нормативну й ціннісну оцінку, що необхідні для ухвалення наступного рішення.

На початок 2022 року актуальним трендом розвитку соціальних комунікацій у публічній бібліотеці є те, що багато споживачів віддають перевагу віддаленому користуванню цифровими ресурсами книгозбірень, завантажуючи інформацію. Цілком імовірно, що за підсумками поточного року ці показники суттєво зростуть через складну епідеміологічну ситуацію й карантинні заходи в країнах світу.

Згідно із законодавчою базою України, електронний документ містить інформацію, зафіксовану в ньому у вигляді електронних даних, а також обов'язкові реквізити документа [3, ст. 5]. Так, відповідно до статті 10 Закону України «Про електронні документи та електронний документообіг», поводження із зазначеними видами документів являє собою «сукупність процесів створення, оброблення, відправлення, передавання, одержання, зберігання, використання та знищення електронних документів, які виконують із застосуванням перевірки цілісності та в разі необхідності з підтвердженням факту одержання таких документів» [3, ст. 10]. З огляду на вказане електронний документообіг має передбачати збереження зазначених документальних ресурсів разом з їхніми компонентами в електронній базі даних, а також їх маршрутизацію.

У поточному режимі діють електронні бібліотеки, зокрема: Електронна бібліотека «Культура України» Національної бібліотеки України імені Ярослава Мудрого, Електронна бібліотека Національної бібліотеки України для дітей, Всеукраїнська електронна бібліотека й ін. У цих бібліотеках сформовано значні електронні фонди та створено відповідний пошуковий апарат. Електронні каталоги нових надходжень впроваджено в усіх загальнодержавних, обласних, універсальних та університетських бібліотеках.

Власне, із масовою появою інтернету інформація, зокрема й ресурси бібліотек, перестала бути прив'язаною лише до фізичних носіїв інформації, і її можна поширювати в будь-який спосіб. Публічні бібліотеки перетворилися на одну з установ, що постали перед потребою оцифрування своєї роботи, а також створення сучасних вебсайтів, що матимуть високі показники зручності (юзабіліті) й інформаційної насиченості.

Важливим компонентом електронних ресурсів бібліотеки є електронні періодичні видання –

диджиталізований варіант тексту друкованого видання. На цьому тлі все більшого поширення набувають видання, які не мають традиційних (паперових) версій і розміщені лише в електронному форматі, зокрема в інтернеті.

Українська дослідниця Н. Зелінська відзначає: «Виконуючи особливу функціональну роль – концентрувати, зберігати та передавати наукову інформацію без обмежень у часі та просторі, – електронне фахове видання (як і будь-яке наукове) забезпечує спадкоємність науки, відтворення історії теоретичного освоєння світу та методів цього освоєння» [4, 8].

З-поміж електронних видань найбільш цінними є наукові фахові видання в електронному вигляді, які повинні відповідати досить жорстким вимогам і бути включеними до затверджених Міністерством освіти і науки України (у попередні періоди – ВАК України) переліків видань, де можуть публікуватися результати дисертацій на здобуття наукових ступенів докторів і кандидатів наук [5, 227].

Обсяг електронних періодичних видань і відповідних статей в Україні кожного року збільшується у зв'язку з інформатизацією суспільства. І цей процес стає все більш динамічним. Тому за умов поширення електронних ресурсів в інформаційно-документальних (зокрема бібліотечних) закладах зростає значення такого процесу як реферування в автоматизованих системах пошуку, а також у бібліографічних записках електронних каталогів.

Водночас досить складно здійснити об'єктивний моніторинг змін у сукупності українських електронних наукових журналів. Навіть ті журнальні видання, які позиціонують себе в статусі електронних, здебільшого надають не повні тексти до публікацій, а лише зміст та / або стислі чи розгорнуті анотації. При цьому деякі електронні журнали в нашій країні все ж пропонують пошук за постатейним принципом і всю «глибину» архіву власних номерів.

У цьому контексті варто особливо наголосити на тому, що публікація в інтернеті результатів наукових досліджень і перетворює їх на надбання громадськості, і водночас робить вищим не тільки рівень дискусії, але й цитованості вчених.

Зрештою, складником електронних ресурсів будь-якої сучасної публічної бібліотеки є сайти, на яких можуть застосовувати такі ноу-хау інформаційно-комунікаційних технологій:

- для організації ведення каталогів можуть задіювати соціальні закладки, теги;
- для забезпечення довідково-бібліографічного обслуговування можуть використовувати вікі, блоги, соціальні мережі, гостьові книги, форуми тощо;

- для підготовки бібліографічних посібників корисними є соціальні закладки й теги;

- для інформаційного забезпечення, як правило, використовують розсилання, а для організації інформаційно-масових заходів – блоги / відеоблоги, мультимедійні технології (ютуб тощо), підкастинг, соціальні мережі, RSS-розсилання, твітер.

З урахуванням великої популярності сайтів публічних бібліотек в інформаційному суспільстві для формування інформаційної культури користувачів доцільно також використовувати блоги, зокрема відеоблоги, підкастинг, соціальні мережі та форуми.

Структура сайту публічної бібліотеки має відображати: основні напрями діяльності закладу, його фонди й каталоги, а також містити можливість скачування та роботи з обраними книгами й періодичними виданнями.

Підсумовуючи тренди розвитку електронних ресурсів публічних бібліотек за результатами минулого року, вкажемо, що масовий перехід до дистанційного навчання в Україні та інших країнах світу ще більше в майбутньому актуалізує використання публічних бібліотек онлайн.

Наукова новизна полягає в комплексному вивченні значення електронних ресурсів для ефективного розвитку сучасної бібліотечної установи в умовах карантинних обмежень.

Висновки. Отже, у ході розкриття теми дослідження, ми дійшли таких висновків:

1. Значна популярність електронних ресурсів публічної бібліотеки пояснюється тим, що електронний формат передбачає безперешкодний, оперативний і постійний доступ до великого масиву спеціалізованих даних, тож користувач ресурсів бібліотеки може працювати із кількома виданнями одночасно й копіювати потрібну інформацію з електронних публікацій. Водночас наявні й значні проблемні аспекти з нормативно-правовою базою, зокрема, пов'язані з дотриманням авторських прав у тексті наукового електронного видання.

2. Електронні ресурси публічної бібліотеки мають оптимізувати оперативний доступ учених й інших користувачів до актуальної вітчизняної наукової літератури. Електронні видання в реферативній базі даних публічних бібліотек можуть бути презентовані як колекція електронних документів у зручному для користувачів вигляді (тобто реферованому). Доступ до цієї бази можливий шляхом задіяння глобальних мереж передачі даних.

3. Місце електронних ресурсів у системі даних бібліотеки визначене функціями вказаних видань, до яких, зокрема, відносяться загальні, спеціальні й конкретні функції. З-поміж останньої групи функцій – функції фіксації наукового знання,

створення та підтримання репутації авторів статей, а також оцінювальна функція.

4. До ознак, що притаманні електронним ресурсам публічних бібліотек, слід вказати поліфункціональність, спеціалізованість, адресність і високоякісність. Звичайно, оптимальним у віддаленій перспективі є надання електронним ресурсам статусу міжнародних, підвищення індексу цитованості в міжнародному вимірі й ін.

5. Важливим компонентом електронних ресурсів публічної бібліотеки є вебсайт бібліотечної установи, що має передбачати такі розділи: загальна інформація; біографічні довідки видатних бібліотекарів і керівництва публічної бібліотеки; структура бібліотеки, досягнення, нагороди й перспективи роботи; новинна стрічка (зокрема архіви новин); ресурси (найбільш важливий розділ, який містить електронний каталог, повнотекстові ресурси з обмеженим доступом, електронно-бібліотечні системи); методичне забезпечення; електронна

доставка документів; рубрики для читачів, бібліотекарів та адміністрації сайту. У такий спосіб вебсайт публічної бібліотеки повинен бути орієнтований на всіх учасників інформаційно-комунікаційних відносин, що сформовані в межах певної бібліотечної установи.

Перспективи дослідження. Науково-дослідницьке супроводження еволюції використання електронних ресурсів публічних бібліотек України може передбачати такі питання:

- зіставлення динаміки зростання електронних ресурсів обраних бібліотек нашої країни за певний період (місяць, рік тощо);

- знаходження проблемних методологічних і технічних чинників практичного впровадження системи обліку електронних видань у публічних бібліотеках України;

- використання зарубіжного досвіду щодо вирішення вказаних проблем.

Список використаних джерел

1. Вилегжаніна Т. Бібліотеки інформаційного суспільства: проблеми, завдання. *Бібліотечна планета*. 2009. № 4. С. 4–5.
2. Гуцол Г. Електронні бібліотеки: проблемні питання видавництва, бібліотек, обов'язкового примірника, авторського права. *Вісник Книжкової палати*. 2010. № 10. С. 48.
3. Про електронні документи та електронний документообіг: Закон України: офіц. текст, прийнятий Верховною Радою України 06.10.1998 зі зм. та доп. станом на 01.09.2003. Київ: Ін Юре, 2003. 10 с.
4. Зелінська Н. В. Дискурсивні практики української науки у дзеркалі видавничих реалій. *Соціально-комунікації*. 2008. Вип. 1 (13). С. 3–11.
5. Інформаційний простір України: слов.-довід. законодав. термінів і понять: 500 термінів / М-во освіти і науки України, Нац. пед. ун-т ім. М. П. Драгоманова, Ін-т укр. філології; авт.-уклад. Я. О. Чепуренко. Київ: Освіта України, 2008. 542 с.
6. Інформаційно-комунікаційна діяльність наукових бібліотек в умовах розвитку суспільства знань: монографія / Василенко О. М., Добко Т. В., Зайченко Н. Я., Каліберда Н. Ю., Кириленко О. Г., Клименко О. З., Коваль Т. М., Литвинова Л. А., Лобузін К. В., Самохіна Н. Ф.; НАН України, Нац. б-ка України ім. В. І. Вернадського. Київ, 2017. 410 с.
7. Клименко О. З. Різновиди співпраці українських бібліотек в інформаційному суспільстві. *Наук. праці Нац. б-ки України імені В. І. Вернадського*. Київ, 2016. Вип. 44. С. 7–19.
8. Національна електронна бібліотека України: проектні рішення, інформаційні ресурси, вхідні формати / уклад. А. О. Чекмарьов та ін.; наук. ред. М. М. Єрмошенко та ін.; Національна б-ка України імені В. І. Вернадського Київ, 2000. 17 с.
9. Про бібліотеки і бібліотечну справу: Закон України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/32/95-вр#Text> (дата звернення: 07.02.2021).
10. Стратегія розвитку бібліотечної справи в Україні до 2025 року «Якісні зміни бібліотек задля забезпечення сталого розвитку України». URL: <https://ula.org.ua/252-dokumenti/dokumenti-uba/3181-stratehii-rozvytku-bibliotechnoi-spravy-v-ukraini-do-2025-roku-yakisni-zminy-bibliotek-zadlia-zabezpechennia-staloho-rozvytku-ukrainy> (дата звернення: 07.02.2021).

References

1. Vylegzhanina, T. (2009). Libraries of the information society: problems, tasks. *Bibliotechna planeta*, 4, 4–5 [in Ukrainian].
2. Gutsol, G. (2010). Electronic libraries: problematic issues of publishers, libraries, required copies, copyright. *Visnyk Knyzhkovoї palaty*, 10, 48 [in Ukrainian].
3. Law of Ukraine on electronic documents and electronic document management from October 6 1998, 851-IV. (2003, September 1). *Vydavnychiy dim «In Yure»*, 10 [in Ukrainian].
4. Zelinska, N. V. (2008). Discursive practices of Ukrainian science in the mirror of publishing realities. *Sotsialni komunikatsii*, 1 (13), 3–11 [in Ukrainian].
5. Chepurenko, I. O. (2008). Information space of Ukraine: word-reference, legislation terms and concepts (500 words). Kyiv: Osvita Ukrainy [in Ukrainian].
6. Vasilenko, O. M., Dobko, T. V., Zaichenko, N. Ya., Kaliberda, N. Yu., Kirilenko, O. G., Klimentenko O. Z. et al. (2017). Information and communication activities of scientific libraries in the development of the knowledge society: a monograph. NAN Ukrainy, Nats. b-ka Ukrainy im. V. I. Vernadskoho. Kyiv [in Ukrainian].
7. Klymenko, O. Z. (2016). Varieties of cooperation of Ukrainian libraries in the information society. NAN Ukrainy, Nats. b-ka Ukrainy im. V. I. Vernadskoho. Kyiv, 44, 7–19 [in Ukrainian].
8. Chekmarev, A. O. (2000). National Electronic Library of Ukraine: design solutions, information resources, input formats. M. M. Yermoshenko (ed.). Nats. b-ka Ukrainy im. V. I. Vernadskoho. Kyiv [in Ukrainian].
9. Law of Ukraine on libraries and library activities from January 27 1995, No 32/95-BP. (2022, January 1). *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*, 8, 45 [in Ukrainian].
10. Cabinet of Ministers of Ukraine. (2016). On approval of the Strategy for the development of librarianship for the period up to 2025 "Qualitative changes in libraries to ensure sustainable development of Ukraine" from March 23 2016, 219-p. Verkhovna Rada Ukrainy. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/219-2016-%D1%80#Text> [in Ukrainian].

*Стаття надійшла до редакції 15.03.2022
Отримано після доопрацювання 14.04.2022
Прийнято до друку 20.04.2022*

УДК 021.1/.4+025.5]-048.35-047.44](477)
DOI 10.32461/2409-9805.2.2022.263822

Цитування:

Льницький В. А. Інформаційно-творча діяльність бібліотек: актуальність сучасних практик. *Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія*. 2022. № 2. С. 26–31.

Plnitskyi V. (2022). Information and creative activity of libraries: actuality of modern practices. *Library Science. Record Studies. Informology*, 2, 26–31 [in Ukrainian].

Льницький Віталій Андрійович,
аспірант
Київського національного університету
культури і мистецтв
<https://orcid.org/0000-0002-0014-5037>
vitaliylnitsky.4s@gmail.com

ІНФОРМАЦІЙНО-ТВОРЧА ДІЯЛЬНІСТЬ БІБЛІОТЕК: АКТУАЛЬНІСТЬ СУЧАСНИХ ПРАКТИК

Мета роботи – виявити актуальні інноваційні інформаційно-творчі практики бібліотечної діяльності в Україні, які довели свою ефективність, та обґрунтування поняття «інформаційно-творча діяльність бібліотек». **Методологія роботи** базується на сукупності загальнонаукових методів узагальнення, систематизації і прогнозування. Використано методи дослідження: інформаційний аналіз чинних актуальних інноваційних практик бібліотек України; змістовий (семантичний) аналіз предметного поля інформаційно-творчої діяльності бібліотек України. **Наукова новизна** дослідження полягає в узагальненні чинних бібліотечних практик в інноваційній інформаційно-творчій діяльності бібліотек, які після осмислення та узагальнення можуть бути спроєктовані на діяльність інших бібліотек